

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny **(1384)**

Wspólne posiedzenie
Komisji Samorządu Terytorialnego
i Administracji Państwowej (154.),
Komisji Zdrowia (86.)
oraz Komisji Środowiska (39.)
w dniu 16 lutego 2010 r.

VII kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz ustawy – Prawo ochrony środowiska (druk senacki nr 775, druki sejmowe nr 2667 i 2756).

(Początek posiedzenia o godzinie 16 minut 03)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodniczący Komisji Środowiska Zdzisław Pupa)

Przewodniczący Zdzisław Pupa:

Otwieram wspólne posiedzenie komisji, Komisji Środowiska, Komisji Zdrowia oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej.

W porządku obrad jest dzisiaj rozpatrzenie pilnego projektu, zawartego w druku sejmowym nr 2667, mianowicie rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz ustawy – Prawo ochrony środowiska. Z uwagi na to, że jest to projekt pilny, musimy rozpatrzyć go również pilnie i bardzo sprawnie.

Na dzisiejszym posiedzeniu naszych połączonych komisji gościmy zastępcę głównego inspektora sanitarnego, a także wiceprezesa Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej wraz z osobami towarzyszącymi.

Nie będę wymieniał wszystkich obecnych, ich nazwiska są pisane odręcznie, mógłbym się więc przejęzyczyć i pomylić.

Serdecznie witam wszystkich szanownych państwa.

Aby już nie przedłużać, przystępujemy do procedowania nad ustawą.

Kto reprezentuje rząd?

Pan zastępca głównego inspektora.

(Zastępca Głównego Inspektora Sanitarnego Jan Orgelbrand: Ponieważ pan minister Wojtyła właśnie dojechał, prosiłbym, aby pan pozwolił, aby to on zabrał głos. Bardzo proszę.)

Widzę, że pan główny inspektor dojechał. Poczekamy minutę, aż pan inspektor zajmie miejsce, a następnie udzielimy panu inspektorowi głosu w celu zaprezentowania ustawy – Prawo wodne oraz ustawy – Prawo ochrony środowiska; druk senacki nr 775.

Wiem, że pan inspektor uczestniczył w posiedzeniach komisji sejmowych, podczas których bardzo aktywnie prezentował tę ustawę. Mam nadzieję, że bardzo syntetycznie i sprawnie przedstawi ją pan również na posiedzeniu połączonych komisji senackich i że będziemy mogli dosyć sprawnie nad nią procedować.

Proszę bardzo, Panie Ministrze.

**Główny Inspektor Sanitarny
Andrzej Wojtyła:**

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Chciałbym przeprosić za spóźnienie, ale wynikło ono z tego, że był korek na Wiejskiej i piętnaście minut to zbyt krótki czas, by tu dojechać.

(Przewodniczący Zdzisław Pupa: Mamy zrozumienie dla pana ministra.)

Dziękuję bardzo.

Proszę państwa, 15 lutego 2006 r. Parlament Europejski i Rada Europejska uchwalili dyrektywę 2006/7 Wspólnot Europejskich z dnia 15 lutego 2006 r. dotyczącą zarządzenia jakością wody w kąpieliskach, jednocześnie uchylającą poprzednio obowiązującą dyrektywę 76/160/EWG.

Ogromne trudności związane z implementacją tej dyrektywy w Polsce związane są ze specyficzną sytuacją, z jaką mamy do czynienia, nie mamy bowiem wyznaczonych kąpielisk ani podmiotów, które mogłyby być za nie odpowiedzialne. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady, zwana dalej dyrektywą wodną, traktuje wodę w kąpielisku jako wydzielony fragment wód powierzchniowych, którego jakość jest zależna od ogólnego stanu ekosystemu, i wymaga od państw członkowskich podjęcia działań mających na celu poprawę jakości wody.

(Rozmowy na sali)

Przewodniczący Zdzisław Pupa:

Mam tylko taką prośbę, żeby wyciszyć pewne szmery. Myślę, że jeśli wyciszymy te szmery, szybciej i sprawniej przebiegnie posiedzenie komisji.

Główny Inspektor Sanitarny Andrzej Wojtyła:

Generalnie niezbędne było określenie podmiotu odpowiadającego za wyznaczenie, które miejsca wykorzystywane do kąpeli należy traktować jako kąpieliska. Niezbędne jest również wyznaczenie podmiotu odpowiedzialnego za podejmowanie działań organizacyjnych, w tym za: badanie wody, informowanie użytkowników o jej jakości, utrzymywanie kontaktów ze wszystkimi organami odpowiedzialnymi za zarządzanie wodami oraz podmiotu odpowiedzialnego za sporządzanie profilu wody w kąpielisku.

Przyjęliśmy rozwiązanie, które definiuje kąpielisko. Według naszej propozycji jest nim wyznaczony uchwałą rady gminy, wydzielony i oznakowany fragment wód powierzchniowych, pod warunkiem, że w stosunku do tego kąpieliska nie określono zakazu kąpeli. Przez miejsce wykorzystywane do kąpeli rozumie się wydzielony i oznakowany fragment wód powierzchniowych niebędący kąpieliskiem i wykorzystywany do kąpeli. Miejsce wykorzystywane do kąpeli jest, co prawda, pojęciem wykraczającym poza dyrektywę, nie spełnia jej wymagań, jednak, mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa osobom kąpiącym się – zwłaszcza podczas krótkotrwałego wypoczynku letniego na obozach harcerskich, w ośrodkach wypoczynkowych lub w gospodarstwach agroturystycznych – przewidziano możliwość nadzoru sanitarnego nad stanem czystości wód w celu eliminacji zagrożeń zdrowotnych.

Projekt zakłada zmianę koncepcji w odniesieniu do sprawowania nadzoru nad jakością wody w kąpielisku. Kontroli jakości wody podlegać będą wyłącznie kąpieliska oraz miejsca wykorzystywane do kąpeli, które posiadają organizatora. O tym, czy w danym regionie miejsce wykorzystywane do kąpeli będzie kąpieliskiem, czyli czy jest w stanie spełniać wymagania dyrektywy, ma decydować rada gminy.

Zgodnie z proponowanymi regulacjami to właśnie rada gminy do 31 maja w drodze uchwały określi wykaz kąpielisk na terenie gminy lub na polskich obsza-

rach morskich, które występują na terenie gminy. Organizator obowiązany jest do 31 grudnia roku poprzedzającego sezon kąpieliskowy, w którym kąpielisko ma być otwarte, przekazać wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta wnioski o umieszczenie go w wykazie kąpielisk na terenie gminy. Wójt, burmistrz lub prezydent rozpatruje uwagi w terminie czternastu dni od upływu terminu ich składania. Projekt uchwały wójt, burmistrz lub prezydent przekazuje, najpóźniej do 15 kwietnia, do zaopiniowania dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej, wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska i państwowemu powiatowemu inspektorowi sanitarnemu. Wójt, burmistrz lub prezydent prowadzi i aktualizuje ewidencję kąpielisk.

Organizator jest obowiązany oznakować kąpielisko. Jakość wody w tym kąpielisku powinna odpowiadać przepisom, które będą wydane na podstawie art. 50 tej ustawy. Organizator miejsca wykorzystywanego do kąpieli wykonuje badanie jakości wody nie wcześniej niż czternaście dni przed rozpoczęciem funkcjonowania kąpieliska, raz w trakcie jego funkcjonowania oraz każdorazowo w przypadku wzrokowego stwierdzenia zanieczyszczeń niekorzystnie wpływających na jakość wody.

Kąpielisko może funkcjonować, jeżeli jakość wody w nim została sklasyfikowana co najmniej jako dostateczna. W przypadku, kiedy czystość wody w kąpielisku zostanie zakwalifikowana jako niedostateczna, może ono funkcjonować, jednak pod warunkiem podjęcia działań mających na celu: ochronę zdrowia ludzkiego, poprawę jakości wody, ustalenie przyczyn nieosiągnięcia dostatecznej klasyfikacji jakości wody w kąpielisku, a także zapobieżenie, zmniejszenie lub wyeliminowanie przyczyn zanieczyszczenia i przekazanie społeczeństwu informacji na ten temat.

Dyrektywa wymaga również określenia profili wodnych. Za najistotniejsze w przygotowywaniu kąpieliska uznano: czynniki fizyczne, geograficzne, hydrogeologiczne, prądy wodne, przenoszone zanieczyszczenia i jakość wód.

Zgodnie z definicją zawartą w ustawie, przez profil wody w kąpielisku rozumie się zespół danych i informacji, dotyczących cech fizycznych, geograficznych i hydrogeologicznych wody w kąpielisku oraz wód powierzchniowych. Pierwszą klasyfikację oraz status jakościowy wód w kąpieliskach należy sporządzić do 2015 r.

Na końcu, dla ułatwienia i zachęcenia samorządów do wypełnienia obowiązku organizatora kąpieliska w projekcie zostały wprowadzone zmiany do ustawy – Prawo ochrony środowiska, pozwalające organizatorom kąpieliska w okresie dziesięciu lat od wejścia w życie niniejszej ustawy ubiegać się o dofinansowanie z wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej. To tyle, Panie Przewodniczący. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Zdzisław Pupa:

Dziękuję panu ministrowi za bardzo syntetyczne przedstawienie sprawy.

Prosimy Biuro Legislacyjne o przedstawienie uwag i ewentualnych propozycji do omawianej ustawy.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

Dziękuję bardzo.

Biuro Legislacyjne przedstawiło propozycje poprawek w swojej opinii. Większość z nich ma charakter legislacyjny i zmierza do zapewnienia ustawie poprawności legislacyjnej.

Może zwrócić tylko państwa uwagę na kwestię, która została szczegółowo opisana w pkt 1 części trzeciej opinii, a dotyczącą art. 5 w związku z art. 2 noweli. Na podstawie art. 5 w okresie dziesięciu lat od dnia wejścia w życie ustawy organizator kąpieliska będzie się mógł ubiegać o dofinansowanie z wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej w związku z kosztami ponoszonymi na prowadzenie kąpieliska, zaś w art. 2 noweli zaproponowano wprowadzenie do ustawy – Prawo ochrony środowiska zmiany, której istotą jest stworzenie podstawy prawnej do tego, by fundusze mogły dofinansowywać koszty związane z prowadzeniem kąpieliska.

Nasze wątpliwości wzięły się stąd, że o dofinansowanie będzie można ubiegać się przez dziesięć lat, czyli jest to rozwiązanie przejściowe, a art. 2 noweli, wprowadzający zmiany do ustawy – Prawo ochrony środowiska, będzie przepisem bezterminowym, w związku z tym także możliwość ubiegania się o dofinansowanie będzie bezterminowa. Jest to rozwiązanie niezgodne z zasadami techniki prawodawczej, a ponadto, jak się wydaje, może ono w przyszłości rodzić wątpliwości interpretacyjne, ponieważ adresat ustawy będzie mógł dojść do wniosku, że na podstawie zmienionego art. 402 w ustawie – Prawo ochrony środowiska będzie się mógł ubiegać o dofinansowanie kosztów związanych z prowadzeniem kąpielisk również po ustaniu ważności przepisu przejściowego z art. 5 noweli. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Zdzisław Pupa:

Dziękuję bardzo.

Co na to pan minister?

Główny Inspektor Sanitarny

Andrzej Wojtyła:

Ta ustawa przeszła proces legislacyjny i w rządzie, i w Sejmie i na te problemy nie zwracano uwagi. Są tutaj ze mną również moi eksperci, być może ustosunkują się do tego.

Przewodniczący Zdzisław Pupa:

Proszę bardzo.

Zastępca Głównego Inspektora Sanitarnego

Jan Orgelbrand:

W istocie art. 5 mówi o tym, że w okresie dziesięciu lat będzie można dofinansować koszty związane z wykonywaniem obowiązków nałożonych na organizatora kąpieliska. Art. 2 mówi, że środki zgromadzone na rachunkach wojewódzkich funduszy przeznacza się także na dofinansowanie wydatków związanych z wykonywaniem obowiązków nałożonych na organizatora kąpieliska. W związku z tym można sobie wyobrazić, że po wyczerpaniu tej możliwości powstaną inne źródła uzyskania środków dla organizatorów kąpieliska. Tu nie ma iunctim pomiędzy art. 2 a art. 5, bowiem w art. 2 mówimy ogólnie,

że wojewódzkie fundusze mogą dofinansować wydatki związane z kąpieliskami, zaś w art. 5 mówimy, że ta konkretna ustawa zakłada przez dziesięć lat wspomaganie finansowe. Uważamy więc, że ten zakres tutaj tylko częściowo się pokrywa. Po dziesięciu latach być może będą inne środki, a wojewódzkie fundusze zawsze będą miały podstawę do dofinansowania, choć niekoniecznie z tych źródeł, o których mówimy w art. 5.

Poza tym, o czym pan minister wspominał, brzmienie obu tych artykułów było również uzgadniane na posiedzeniu Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego i nie budziło ono – co podkreślił pan minister – zastrzeżeń.

Jeszcze raz, w ramach konkluzji, chcę podkreślić, że mówimy o dwóch różnych możliwych stanach. Przez dziesięć lat będą się one pokrywały, jednak możliwości wynikające z art. 2 nie zamykają się wraz z wygaśnięciem tych z art. 5. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Zdzisław Pupa:

Dziękuję uprzejmie.

Pan legislator przyjmuje wyjaśnienia, tak?

(Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Maciej Telec: Chcę jeszcze tylko słowo powiedzieć.)

Proszę bardzo.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

Idąc tym tokiem rozumowania, można uznać, że art. 5 jest w ogóle niepotrzebny, bo jeżeli otwieramy furtkę dla funduszy, aby mogły one dofinansowywać wydatki związane z prowadzeniem kąpielisk w sposób bezterminowy, to określenie terminu dziesięcioletniego w art. 5 mija się z celem. Nie widzę tutaj uzasadnienia takiego dodatkowego zapisu.

Przewodniczący Zdzisław Pupa:

Proszę bardzo.

**Główny Inspektor Sanitarny
Andrzej Wojtyła:**

Panie Przewodniczący, rozumiem to tak, że gdyby nie było zapisu art. 2, który mówi, że środki zgromadzone na rachunkach można przeznaczyć na dofinansowanie zadań związanych z tą ustawą, to niemożliwy do zrealizowania byłby zapis art. 5. O tym dyskutowaliśmy zarówno z Ministerstwem Środowiska, jak i w Sejmie.

Przewodniczący Zdzisław Pupa:

Otwieram dyskusję.

Proszę państwa senatorów o ewentualne pytania i uwagi.

Czy ktoś z państwa senatorów chce zabrać głos?

Proszę bardzo.

Senator Stanisław Jurcewicz:

Panie Przewodniczący, mam pytania do pana ministra.

Po pierwsze, chciałbym wiedzieć, czy było stanowisko samorządów w tej sprawie, a jeżeli tak, to jakie. W końcu ta ustawa w jakimś zakresie ich dotyczy.

Po drugie, czy jest to w pełni zgodne z ustawą o samorządzie?

I po trzecie, czy mieści się to w zakresie ustawy nowelizowanej? Wiadomo, że obecnie powiaty mają jurysdykcję, jeżeli chodzi o sanepid, stąd chciałbym wiedzieć, czy w tym zakresie jest to odpowiednio wkomponowane. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Zdzisław Pupa:

Proszę bardzo.

**Główny Inspektor Sanitarny
Andrzej Wojtyła:**

Dziękuję bardzo za te pytania.

Chciałbym powiedzieć, że zwłaszcza zapisy art. 2 i art. 5 zostały wynegocjowane z samorządami na Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, a także ze Związkiem Powiatów Polskich. I zapisy art. 5 były postulatem strony samorządowej, który przyjęliśmy.

Jeżeli chodzi o ustawy, to zostały tutaj uwzględnione dwie ustawy decentralizujące inspekcję sanitarną. Prawdopodobnie pan senator zwrócił uwagę na to, że w którymś z artykułów jest zapis, że chodzi o państwowego inspektora sanitarnego. Inspekcja nadal jest Państwową Inspekcją Sanitarną i w tym zakresie w obecnym stanie prawnym nie trzeba wprowadzać innych zapisów.

Przewodniczący Zdzisław Pupa:

Senator Rotnicka, proszę bardzo.

Senator Jadwiga Rotnicka:

Panie Przewodniczący! Panie Ministrze! Panowie!

Mam pytanie. Mianowicie ta ustawa traktuje te kąpieliska właściwie bardzo szczegółowo i nakłada bardzo rygorystyczne terminy na organy uchwałodawcze i wykonawcze samorządu terytorialnego, konkretnie na gminy. Prawda? I mam pytanie, jak panowie odnosicie się do tych terminów, czy są one, waszym zdaniem, wykonalne. Wiadomo, że rada gminy działa rozmaicie, pracuje w różnym trybie, a sprawy kąpielisk są przecież związane także z planami zagospodarowania itd. Chodzi mi o to, jak to obecnie wygląda, jak ewentualnie było dotychczas i co w tej materii się zmieniło. Do tej pory rada gminy nie uczestniczyła w procesie wyznaczania kąpielisk, choć oczywiście odpowiednie warunki sanitarne musiały być utrzymane. Proszę o pewne przybliżenie tej materii.

Przewodniczący Zdzisław Pupa:

Mam świadomość, że dzisiaj praktycznie są ostatki, jednak prosiłbym, żeby jeszcze chwilę wytrzymać. Zakończmy to posiedzenie komisji sprawnie.

Proszę bardzo, Panie Ministrze.

**Główny Inspektor Sanitarny
Andrzej Wojtyła:**

Dziękuję bardzo.

Chcę powiedzieć, że nowelizacja być może jest bardzo szczegółowa, ale to wynika wprost z dyrektywy. Ona wyraźnie mówi, jakie elementy powinny być zawarte w regulacjach dotyczących kąpielisk.

(Senator Jadwiga Rotnicka: I ten cały czas... od stycznia...)

(Głos z sali: Od 31 grudnia.)

Jeżeli chodzi o kąpieliska, od 31 grudnia.

My mamy bardzo specyficzną sytuację, ponieważ mamy tysiąc czterysta kąpielisk, a na przykład Niemcy mają tylko czterysta, choć są krajem dwukrotnie większym. Tak więc, żeby nie nakładać dodatkowych obciążeń na organizatorów, uwzględniliśmy też miejsca wyznaczone do kąpeli. Takie miejsca nie muszą mieć aż tak rozbudowanej infrastruktury i w przypadku chęci ich zorganizowania – na przykład jeśli chodzi o wykorzystywanie miejsca do kąpeli na obozie harcerskim – zgłasza się ten fakt czternaście dni przed rozpoczęciem działalności. Przecież do końca grudnia może nie być wiadome, czy ktoś zorganizuje w danym miejscu obóz harcerski czy jakkolwiek wypoczynek letni. Jest to związane głównie z tym, że u nas sezon wypoczynkowy jest krótszy niż w innych krajach europejskich. To zresztą jest zgodne z dyrektywą. Tak więc nie chcieliśmy eliminować tysiąca czy dziewięciuset miejsc przeznaczonych do użytkowania jako kąpieliska.

(Senator Jadwiga Rotnicka: Czy mogę w trakcie o coś dopytać?)

Tak?

Senator Jadwiga Rotnicka:

Jak państwo przewidujecie, ile będzie tych kąpielisk? Pan posłużył się przykładem Niemiec, a czy my część miejsc zwyczajowo uznanych za przeznaczone do kąpeli traktujemy jako właśnie takie miejsca, a część jako kąpieliska? Tak?

**Główny Inspektor Sanitarny
Andrzej Wojtyła:**

Dotychczas były one traktowane jednakowo i, co podnoszono podczas dyskusji w Sejmie, kiedy stwierdzaliśmy, że woda jest nieprzydatna do kąpeli, niejednokrotnie nie mogliśmy znaleźć organizatora i takie kąpielisko było zamykane. W tej chwili dyrektywa nakłada na nas obowiązek, aby każde kąpielisko posiadało swojego organizatora. Przewidujemy, że takich prawdziwych kąpielisk, z których funkcjonowania będziemy składali raporty do władz Unii Europejskiej, będzie około czterystu, a reszta to będą miejsca przeznaczone do kąpeli. I choć na nie są może nałożone mniejsze rygory,

jednak uważamy, że w dostatecznym stopniu zabezpieczają one bezpieczeństwo zdrowotne tych, którzy będą z tych miejsc korzystali.

Przewodniczący Zdzisław Pupa:

Senator Gorczyca, proszę bardzo.

Senator Stanisław Gorczyca:

Proszę państwa, mam bardzo krótkie pytanie. Z tego, co się orientuję, ta ustawa powinna być wprowadzona już dwa lata temu. Co jest przyczyną tego, że wprowadzamy ją dopiero teraz?

Ponieważ w tym materiale znajduje się pojęcie dostatecznej jakości wody, chciałbym jeszcze zapytać, jest to odpowiednik pewnej klasy czystości. Jesteśmy przyzwyczajeni do mówienia o klasach czystości wody. Chciałbym dostać odpowiedzi na te dwa pytania. Dziękuję.

Przewodniczący Zdzisław Pupa:

Pan senator dołącza się do tego pytania.

Senator Stanisław Jurcewicz:

Tak jest. Ja też proszę o podanie przepisów dotyczących wody doskonałej jakości, bowiem to jest dosyć specyficzne ujęcie. Dziękuję.

Przewodniczący Zdzisław Pupa:

Panie Senatorze, pytanie?
Proszę bardzo.

Senator Bohdan Paszkowski:

Chodziłoby o takie pytanie: dlaczego ta ustawa jest pilna...

(Brak nagrania)

Przewodniczący Zdzisław Pupa:

Proszę bardzo.

**Główny Inspektor Sanitarny
Andrzej Wojtyła:**

Bardzo dziękuję za te pytania.

Chciałbym powiedzieć, że jakość wody określa dyrektywa, a art. 5 mówi o tym, że w wyniku oceny wody w kąpielisku klasyfikuje się jakość wody w kąpielisku jako niedostateczną, dostateczną, dobrą i doskonałą. I są odpowiednie standardy, na podstawie których

określa się, jaka woda jest dostatecznej, dobrej czy doskonałej jakości. Przede wszystkim dążymy do tego, aby jakość wody w tych kąpieliskach przynajmniej była dostateczna, nie mówię tutaj o jakości doskonałej. Mamy również kąpieliska, w których jest woda...

(Głos z sali: II klasa...)

W inspekcji sanitarnej zawsze tak klasyfikowaliśmy wodę.

(Przewodniczący Zdzisław Pupa: Jeszcze kwestia tych terminów, tego, czemu teraz...)

Chciałbym powiedzieć, że dyrektywa powinna być wdrożona w Polsce od 24 marca 2008 r. i tak naprawdę pracujemy nad tą dyrektywą już sześć lat. Pierwotnie prace odbywały się w Ministerstwie Środowiska, a przed dwoma laty główny Inspektor Sanitarny otrzymał zlecenie od ministra zdrowia, żeby tę ustawę znowelizować, dostosować do dyrektywy.

Chciałbym powiedzieć, że w związku z polską specyfiką nie było łatwo wynegocjować, głównie ze stroną społeczną, te wszystkie zapisy, bowiem przede wszystkim te zmiany wiążą się z tym, że samorzady czy nawet prywatni właściciele muszą ponieść odpowiednie koszty związane z organizacją kąpieliska. Negocjacje z samorządami były tutaj bardzo długie, jednak uzyskaliśmy konsensus i w tej chwili ta ustawa jest pilna, bo już przekroczyliśmy termin.

Jeszcze raz mówię: to jest specyfika Polski. Gdybyśmy nie wymyślili rozgraniczenia na miejsca przeznaczone do kąpiei i kąpieliska, moglibyśmy w konsekwencji doprowadzić do zlikwidowania szeregu podmiotów, które prowadzą kąpieliska. Ucierpiałyby na tym samorzady, które czerpią z tego jakieś tam zyski, zwłaszcza na terenach nadmorskich czy na polskich Mazurach. Niestety, nie możemy się jeszcze równać z krajami dobrze rozwiniętymi, ponieważ woda w naszych kąpieliskach nie jest takiej jakości jak w tamtych krajach.

Przewodniczący Zdzisław Pupa:

Dziękuję bardzo.

W kolejności zgłoszeń: pan senator Dajczak, Majkowski i Górecki.

Proszę bardzo, pan senator Dajczak.

Senator Władysław Dajczak:

Dziękuję bardzo.

Panie Przewodniczący! Panie Prezesie!

Chciałbym zadać następujące pytanie. Chodzi mi o zapis prawa wodnego, zmieniany w omawianej ustawie, mianowicie w art. 9 ust. 1 po pkt 5 dodajemy pkt 5a, który mówi o kąpieliskach i tej tak zwanej dużej liczbie osób kąpiących się. I później w tym wniosku, który trzeba złożyć do rady gminy, a o którym jest mowa w art. 34a w ust. 3 pkt 4, wymagane jest wskazanie przewidywalnej maksymalnej liczby osób korzystających dziennie z kąpieliska. Skąd taka precyzja? Dlaczego trzeba podawać maksymalną liczbę osób korzystających z kąpieliska, kiedy w definicji w art. 1 ust. 3 dyrektywy czytamy, że duża liczba w odniesieniu do kąpiących się oznacza liczbę, którą właściwy organ uznaje za dużą.

Dlaczego wymagamy, aby we wniosku podawać maksymalną liczbę osób? Jeśli ktoś poda, że z kąpieliska będzie korzystało dziennie trzy i pół tysiąca osób, a faktycznie będzie korzystało trzy, to co wtedy będzie się działo? Po co tutaj ta nasza polska precyzja, po co musimy podawać konkretną liczbę, zamiast stosować wykładnię dy-

rektywy, która mówi o dużej liczbie osób. Niech rada gminy określi, jaka to jest ta duża liczba osób, nie ma sensu podawać, że to będzie konkretnie na przykład trzy i pół tysiąca czy pięć tysięcy osób. Naprawdę. Rozumiem, że powołujemy się na pewne wsteczne wskazania, wsteczne wyniki, że mamy pewne dane z poprzednich lat, ale po co podawać te dane precyzyjnie? Po co wychodzić poza normy dyrektywy? Jej zapisy nie wymagają podania konkretnej liczby osób, tylko określenia, czy jest to duża liczba osób. I ją rada gminy w danym przypadku ustali. Skąd tutaj ta nasza polska precyzja?

Przewodniczący Zdzisław Pupa:

Pan senator Majkowski też chce zadać pytanie na ten czy inny temat?
(*Senator Krzysztof Majkowski: Troszkę inny.*)

**Główny Inspektor Sanitarny
Andrzej Wojtyła:**

Jeżeli można, Panie Przewodniczący, chciałbym powiedzieć, że to jest kompromis, jaki uzyskało nasze biuro legislacyjne i RCL, które wymagało od nas, żeby podać, co to jest duża liczba osób. Komisja Europejska i dyrektywa tego nie wymaga, stąd oddaliśmy tę decyzję samorządom. Przecież inna będzie ta duża liczba kąpiących się na przykład w odniesieniu do kąpieliska morskiego w Kołobrzegu, a inna do kąpieliska w małej miejscowości, bo prawdopodobnie tam liczba kąpiących się będzie o wiele, o wiele mniejsza.

Chcę powiedzieć, że jeżeli chodzi o kąpieliska, to od tej liczby osób zależy infrastruktura i wymogi jej dotyczące. Rada gminy będzie decydowała, jaka liczba osób na jej terenie jest dużą liczbą kąpiących się. Jak mówię, z jednej strony negocjowaliśmy to, żeby nie napisać ściśle określonej liczby kąpiących, czyli, że to ma być pięćdziesiąt albo piętnaście osób, a z drugiej strony również były takie głosy, żeby w ogóle tego nie określać. I to jest ten kompromis, do którego doszliśmy.

Przewodniczący Zdzisław Pupa:

To było dosyć mocno wypracowywane w Sejmie, tak?
(*Główny Inspektor Sanitarny Andrzej Wojtyła: W Sejmie również. Co do tego nie było uwag, ale...*)

Ale z samorządami już tak.

Jeszcze pan senator ma dodatkowe pytanie.

Proszę bardzo.

Senator Władysław Dajczak:

Jeśli można, pytanie uzupełniające. Z wypowiedzi pana prezesa zrozumiałem, że to samorzady domagały się, żeby w tej uchwale określić dokładną liczbę osób. Czy tak? Nie? Nie rozumiem, bo to jest...

(*Główny Inspektor Sanitarny Andrzej Wojtyła: Rządowe Centrum Legislacji uważa...*)

Jestem po rozmowach z samorządami i nie rozumiem, skąd taka precyzja. Przecież to jest też problem dla samorządów. Jeśli dyrektywa mówi, że tę dużą liczbę osób mają określić samorzady, to dlaczego mamy im narzucać to, żeby określały, ile to ma być konkretnie osób.

Jak mówię, będą się zdarzały takie sytuacje, kiedy samorząd określi, że to będzie dwa tysiące osób, a zdarzy się, że raptem na kąpielisku będzie trzy tysiące osób. I co wtedy?

**Główny Inspektor Sanitarny
Andrzej Wojtyła:**

Panie Senatorze, chciałbym powiedzieć, że te zapisy bardzo długo negocjowaliśmy ze stroną samorządową.

(Senator Władysław Dajczak: I samorząd chciał tego, tak?)

Samorząd zgodził się na takie rozwiązanie. Przeciwni mu byli prawnicy, ale w końcu przystali na taki zapis.

Przewodniczący Zdzisław Pupa:

Dziękuję bardzo.

Senator Majkowski, a później senator Górecki.

Senator Krzysztof Majkowski:

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Panie Ministrze, uważam, że w art. 50 w ust. 3 jest chyba najważniejszy zapis w całej ustawie. Mamy tutaj taki oto zapis: „Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia...” – i potem są wymienione punkty, które mówią, że między innymi minister określi wymagania, jakim powinna odpowiadać woda w kąpielisku, zakres jej badania, referencyjny sposób pobierania próbek, sposób kwalifikacji itd., itd. Czy nie uważa pan, że mogą występować rozbieżności, jeśli chodzi, po pierwsze, o ustalenie terminu wejścia w życie tych przepisów, a po drugie, o dogadanie się między poszczególnymi resortami? Mam tu na myśli to, że inaczej może postrzegać właściwości fizyczne, chemiczne i biologiczne wody minister gospodarki, a inaczej minister zdrowia. Również parametry określone przez ministra zdrowia w danym kąpielisku nie muszą być tymi samymi parametrami stosowanymi wobec innego kąpieliska. Ono będzie miało na przykład inną klasę czystości, ale, założymy, skład biologiczny wody będzie lepszy niż w kąpielisku, którego klasę czystości wody określono jako wyższą. Tak więc mam pytanie, czy nie ma tu zagrożenia przedłużania tej procedury ze względu na niedogadanie się poszczególnych resortów.

Przewodniczący Zdzisław Pupa:

Proszę bardzo.

**Główny Inspektor Sanitarny
Andrzej Wojtyła:**

Panie Senatorze, rozporządzenia zostały dołączone do tej nowelizacji, do tej noweli. One zostały już wynegocjowane w ramach uzgodnień międzyresortowych.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

(Brak nagrania)

Przewodniczący Zdzisław Pupa:

Wydawało mi się, że pan zgłaszał się do zadania pytania.

(*Głos z sali:* Nie.)

Pan senator Jurcewicz, proszę bardzo.

Senator Stanisław Jurcewicz:

Panie Ministrze, à propos negocjacji z samorządem zapytam jeszcze raz: czy jest stanowisko jakiegokolwiek korporacji samorządowej, dotyczące negocjacji miejsc pracy, liczby tych miejsc i czy to jest gdzieś zapisane? Szanując stanowisko RCL, mam tutaj pewną obawę, bo to jednak nie RCL w rzeczywistości będzie podlegał temu, tylko samorzady, które będą to określały. Czy istnieje piśmienne stanowisko którejs z korporacji samorządowych albo Komisji Trójstronnej? Dziękuję.

Przewodniczący Zdzisław Pupa:

Dziękuję bardzo.

Pan minister, proszę.

Główny Inspektor Sanitarny

Andrzej Wojtyła:

Chciałbym sprostować, że to strona samorządowa nie chciała ostrego zapisu dotyczącego liczby kąpiących się, chciała tę dużą liczbę sama określać. Poza tym, Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego dwukrotnie zbierała się w tej sprawie i przyjęła te zapisy jako te, które zostały uzgodnione.

Przewodniczący Zdzisław Pupa:

Czy są jeszcze pytania?

Bardzo proszę, pan senator Dajczak, a potem pani senator Fetlińska.

Senator Władysław Dajczak:

Mam jeszcze jedno pytanie. Skoro rozmawiamy tutaj o tym, że to strona samorządowa, jak rozumiem, była inicjatorem wielu propozycji, w tym też mocno popierała projekt wprowadzenia miejsc tak zwanych wykorzystywanych do kąpieli, czy nieregulowanych, to czy to strona samorządowa była inicjatorem wprowadzenia do ustawy tej zmiany, której dyrektywa właściwie nie wymaga? Czy to jest znowu nasze wyjście poza to, czego wymaga od nas dyrektywa unijna?

Przewodniczący Zdzisław Pupa:

Panie Ministrze, proszę.

**Główny Inspektor Sanitarny
Andrzej Wojtyła:**

Chciałbym powiedzieć, że zdawaliśmy sobie sprawę też z tego, że zamknięcie dziewięciuset obecnie istniejących kąpielisk byłoby dużą stratą i dla samorządów, i dla tych, którzy obecnie prowadzą kąpieliska, jednak strona samorządowa była za takim rozwiązaniem. Uważamy, że jest to optymalne rozwiązanie dla Polski. Oczywiście, będziemy dążyli do tego, aby każde z kąpielisk było jak najlepiej zorganizowane i aby woda w nich była jak najlepszej jakości, jednak trzeba zdawać sobie również sprawę ze polskich warunków, z tego, że ze względu na koszty nie wszystkie miejsca, które w tej chwili są wykorzystywane do kąpiei, mogą być kąpieliskami. Tak więc strona samorządowa była za takimi rozwiązaniami.

Przewodniczący Zdzisław Pupa:

Pani senator Fetlińska.

Senator Janina Fetlińska:

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Panie Ministrze, chciałbym zapytać, jakie mniej więcej koszty będzie ponosił podmiot organizujący kąpielisko. Jakie one będą w przypadku dużego, a jakie w przypadku małego kąpieliska? Czy to będzie tylko opłata za badanie wody, czy też będą jeszcze inne opłaty, a jeśli tak, to jakiego rodzaju? Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Zdzisław Pupa:

Pan inspektor, proszę.

**Główny Inspektor Sanitarny
Andrzej Wojtyła:**

Przekażę to pytanie i poproszę o odpowiedź mojego zastępcę. Bowiem przed stworzeniem tych zapisów, aby sporządzić ocenę skutków regulacji, wysłaliśmy do trzech czy czterech powiatów ankiety, czyli do jednego nadmorskiego, do Kołobrzegu, i chyba do Augustowa i do jednego z powiatów na Mazurach. I one przedstawiły nam średnie koszty, jakie poniosą z tego tytułu. Chciałbym, żeby o tych wyliczeniach powiedział państwu pan dyrektor albo pan minister.

**Zastępca Głównego Inspektora Sanitarnego
Jan Orgelbrand:**

Szanowni Państwo, z naszej ankiety wynika, że średni koszt, jaki ponosi organizator kąpieliska na badania, wynosi około 6 tysięcy zł. Organizator nie jest Świętym Mikołajem i też chce osiągnąć jakieś dochody, a tak naprawdę te koszty wliczają się w koszty uzyskania przychodu. My tę kwotę 6 tysięcy zł, podaną przez samorządy, przyjęliśmy, że tak powiem, na słowo honoru. To jest nowa sprawa, dlatego musieli-

śmy zapytać samorządy, zaś podaną kwotę uważamy i prawdziwą, i jednocześnie za prawdopodobną.

Przewodniczący Zdzisław Pupa:

Dziękuję.
Pan senator Grzyb, proszę.

Senator Andrzej Grzyb:

Proszę wybaczyć, nie o to chciałem pytać, ale zapis w art. 402 ust. 1c, zaczyna się w ten sposób: „Środki zgromadzone na rachunkach wojewódzkich funduszy przeznacza się także...”, czyli po prostu to są środki z wojewódzkich funduszy. Czy to rozszerzenie ma jakieś znaczenie szczególne, czy też tylko przypadkowo coś tutaj podejrzewam?

**Główny Inspektor Sanitarny
Andrzej Wojtyła:**

Chciałbym powiedzieć, że gdyby tego zapisu nie było, bo w dotychczasowej ustawie – Prawo ochrony środowiska nie było możliwe... To znaczy w dotychczasowym zapisie nie było takiego zadania, które tą ustawą nakładamy na samorządy.

Przewodniczący Zdzisław Pupa:

Pan senator Grzyb jeszcze ma uwagę.

Senator Andrzej Grzyb:

Nie, Szanowny Panie Ministrze. Chodzi mi o to, że tam jest sformułowanie „środki zgromadzone na rachunkach”, a nie po prostu i zwyczajnie „funduszy”, a dalej są słowa „także na dofinansowanie”. Czy jest w tym jakaś ukryta intencja, czy to tylko jest taki opisowy zapis?

Przewodniczący Zdzisław Pupa:

Proszę uprzejmie.

**Zastępca Głównego Inspektora Sanitarnego
Jan Orgelbrand:**

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

To oznacza – niezależnie od pewnej mniejszej lub większej zręczności stylistycznej – że są to pieniądze nieoznaczone, co także daje możliwość korzystania ze wszystkich środków zgromadzonych na rachunkach. Inaczej mówiąc, nie są to pieniądze znaczone, czyli są to, w rozumieniu potocznym, okrągłe pieniądze. Tak więc jeżeli fundusz zdecyduje się na dofinansowanie, może to zrobić, nie będzie miał określonego przedziału na ten cel na rachunkach.

Przewodniczący Zdzisław Pupa:

Dziękuję.

Czy są jeszcze pytania? Nie widzę chętnych.

Skoro nie ma pytań, przechodzimy do zgłaszania ewentualnych poprawek, jeśli państwo senatorowie takie mają.

Czy są poprawki? Nie ma poprawek.

Są jednak poprawki Biura Legislacyjnego.

Mam pytanie do pana ministra: czy te poprawki, które zgłosił pan mecenas...

(*Główny Inspektor Sanitarny Andrzej Wojtyła*: Nie, mecenas zgłaszał tylko opinię...)

Wiem o tym, przepraszam bardzo.

Na razie pytam, czy są w tej chwili uwagi do poprawek przedstawionych przez mecenasa.

Słucham?

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Jeżeli będzie co do tego zgoda, poproszę któregoś z senatorów o przejęcie tych poprawek.

Mam prośbę: niech pan zaprezentuje te poprawki jeszcze raz.

(*Głos z sali*: Ja panu podam, bo państwo nie macie...)

Proszę bardzo.

(*Senator Andrzej Grzyb*: Panie Przewodniczący, czy mogę jeszcze raz?)

Proszę bardzo, Panie Senatorze.

Senator Andrzej Grzyb:

Wiem, że dzielę włos na czworo.

(*Przewodniczący Zdzisław Pupa*: Proszę uprzejmie.)

Tak? Na pewno? Po prostu zapis w tym ust. 1c powinien być możliwie jak najprostszy i powinien brzmieć: „Środki wojewódzkich funduszy przeznacza się na”. I koniec.

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Nie tylko, bo w innych punktach jest coś innego.

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

(*Głos z sali*: „Można przeznaczyć także na”, bo inaczej...)

Przewodniczący Zdzisław Pupa:

Mam prośbę, niech pan zaprezentuje te poprawki jeszcze raz.

Pomalutku.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

Pierwsza propozycja poprawki dotyczy zapisu, o którym już mówiłem, chodzi o art. 2 i art. 5.

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Przewodniczący Zdzisław Pupa:

Zapytamy stronę rządową, czy akceptuje ją, czy nie, potem poproszę senatorów o przyjęcie lub nieprzyjęcie poprawki zgłoszonej przez pana.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

Jak już wyjaśnił pan minister, zapis art. 2, czyli zmiana w prawie ochrony środowiska, zmierza do tego, aby dać podstawę prawną do dofinansowywania przez dziesięć lat wydatków ponoszonych na prowadzenie kąpielisk. Naszym zdaniem, ten przepis jest o tyle niewłaściwy, że pozostaje w ustawie – Prawo ochrony środowiska również po wyczerpaniu się zapisu art. 5 ustawy, na podstawie którego organizatorzy kąpielisk mają uzyskiwać pieniądze na dofinansowanie organizacji kąpieliska. Z tego powodu ten przepis jest, jak się wydaje, niewłaściwie skonstruowany, a także niebezpieczny.

Przewodniczący Zdzisław Pupa:

Dziękuję.

Co na to strona rządowa?

**Główny Inspektor Sanitarny
Andrzej Wojtyła:**

Prawnicy, również z Ministerstwa Środowiska, twierdzili, że jeżeli tego zapisu nie będzie, to nie będzie można skorzystać z art. 5.

(Przewodniczący Zdzisław Pupa: Jest pan za przyjęciem tego, tak?)

Nie za przyjęciem.

(Przewodniczący Zdzisław Pupa: Przeciw. Tak?)

Za pozostawieniem takiego sformułowania, które zostało zapisane w ustawie.

Przewodniczący Zdzisław Pupa:

Czy któryś z senatorów chce przejąć poprawkę zgłoszoną przez Biuro Legislacyjne? Nie widzę chętnych.

Pan senator? Nie?

Dobrze, nie ma chętnych.

Proszę o prezentację następnej propozycji poprawki.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

Kolejna poprawka również dotyczy art. 5, który stanowi, że w okresie dziesięciu lat od dnia wejścia w życie ustawy organizator kąpieliska może ubiegać się o dofinansowanie z wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej kosztów związanych z wykonywaniem obowiązków nałożonych na niego zgodnie z ustawą –

Prawo ochrony środowiska, podczas gdy obowiązki na organizatora kąpieliska nakłada nie ustawa – Prawo ochrony środowiska, ale ustawa – Prawo wodne, czyli ustawa nowelizowana. Proponujemy zastąpić tutaj odwołanie do ustawy – Prawo ochrony środowiska odwołaniem do ustawy – Prawo wodne.

Przewodniczący Zdzisław Pupa:

Pan senator Grzyb ma do tego uwagę?
Proszę bardzo.

Senator Andrzej Grzyb:

Panie Legislatorze, niech pan zwróci uwagę na art. 2, znajduje się w nim zapis „dofinansowanie wydatków związanych z wykonywaniem obowiązków”, a jeśli potem zajrzy pan do artykułu, o którym pan mówił, znajdzie pan w nim sformułowanie „koszty związane z wykonywaniem”. Czyli ma pan dwa zapisy: jeden mówiący o wydatkach i drugi, w art. 5, mówiący o kosztach związanych z wykonywaniem. Jak to teraz rozumieć?

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

Stąd poprawka, która nie znalazła państwa poparcia, również zmierza w kierunku tego, aby te terminologie dostosować, ujednoczyć. W poprawce naszego biura była już mowa o kosztach, nie o wydatkach. Chodziło o to, aby te przepisy były kompatybilne. No, ale...

Przewodniczący Zdzisław Pupa:

Bardzo proszę stronę rządową o wypowiedź: za czy przeciw?

**Główny Inspektor Sanitarny
Andrzej Wojtyła:**

Jesteśmy za utrzymaniem dotychczasowych zapisów, bowiem, choć dyskusje były bardzo długie, to ani w Sejmie, ani w rządzie nie zwracano na to uwagi.

Przewodniczący Zdzisław Pupa:

Dziękuję.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

Kolejna poprawka dotyczy art. 1 pktu 3 noweli – to jest na stronie 2 pomarańczowego druku – i ta poprawka jest tak naprawdę legislacyjna. Może przeczytam: do wniosku dołącza się informacje dotyczące planowanego kąpieliska, aktualny profil wody, jego statusu, sposób gospodarki odpadami, oceny jakości wody, udogodnień i środków podjętych w celu promowani kąpeli. Chodzi o to, że te przepisy są zapisane

w różnych przypadkach, stąd ten przepis jest sformułowany niezgodnie z językiem polskim. Proponujemy tutaj poprawkę redakcyjną, zmierzająca do tego, aby ten przepis był właściwie skonstruowany.

Przewodniczący Zdzisław Pupa:

Dziękuję bardzo.

(*Główny Inspektor Sanitarny Andrzej Wojtyła: Panie Przewodniczący, nie jestem polonistą.*)

Czy ktoś przejmuje tę poprawkę Biura Legislacyjnego?

Senator Jadwiga Rotnicka:

Ja ją przejmę. Ona nie zmienia sensu zapisu?

(*Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Maciej Telec: Nie, ona nie zmienia sensu.*)

Przewodniczący Zdzisław Pupa:

Bardzo proszę, pani senator Rotnicka przejmuje tę poprawkę.

Później będziemy nad nią głosować.

(*Senator Jadwiga Rotnicka: „W art. 1 w pkt 3 w art. 34a w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:...”?*)

(*Głos z sali: Tak jest.*)

(*Głos z sali: To może głosujemy nad nią od razu?*)

Może od razu przegłosujemy tę poprawkę, żebyśmy już później do niej nie wracali.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki, która przed chwilą została omówiona? (16)

Kto jest przeciw? (0)

Kto wstrzymał się od głosu? (0)

Dziękuję.

Proszę przedstawić następną propozycję poprawki.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

Kolejna poprawka dotyczy art. 1 pktu 7 noweli – to jest na str. 7 druku. Mianowicie w art. 50 ust. 3 ustawy – Prawo wodne jest przepis upoważniający ministra do wydania rozporządzenia, określającego wymagania, jakim powinna odpowiadać woda w kąpielisku, między innymi minister ma określić szczegółowy sposób dokumentowania kontroli wewnętrznej. Proponujemy, aby dodać tutaj odesłanie do przepisu ustanawiającego wymóg wprowadzenia tej kontroli wewnętrznej. Taka technika legislacyjna jest już stosowana w innych miejscach tej ustawy. Chodzi tutaj o odwołanie do art. 163 ust. 4.

Przewodniczący Zdzisław Pupa:

Strona rządowa, jak widzę, akceptuje tę poprawkę, tak?

Kto ją przejmuje?

Widzę, że zdecydowała się na to pani senator Rotnicka.

(*Senator Jadwiga Rotnicka*: Tak, tak.)

Tak.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki legislacyjnej? (15)

Kto jest przeciw? (0)

Kto wstrzymał się od głosu? (0)

Dziękuję.

Proszę bardzo, idziemy dalej.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

Kolejna poprawka dotyczy art. 1 pktu 8 – to jest następna pozycja w zestawieniu. Chodzi w niej również o zapewnienie ustawie spójności terminologicznej i odesłanie do przepisu mówiącego o uchwałach jednostek samorządu terytorialnego, dotyczących ustanowienia kąpielisk. Jest to zgodne z techniką, jaką konsekwentnie stosuje się w ustawie.

Przewodniczący Zdzisław Pupa:

Pan minister jest, jak widzę, za.

**Główny Inspektor Sanitarny
Andrzej Wojtyła:**

Tak, tak.

Przewodniczący Zdzisław Pupa:

Pani senator przejmuje tę poprawkę.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki Biura Legislacyjnego? (16)

Kto jest przeciw? (0)

Kto wstrzymał się od głosu? (0)

Proszę o przedstawienie następnej poprawki.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

Kolejna poprawka dotyczy art. 1 pktu 9, zmiany w art. 113 prawa wodnego.

Mianowicie przepis ten w art. 9 lit. b stanowi, że na potrzeby planów, o których mowa w ust. 1 w art. 113, wykorzystuje się profile wody w kąpieliskach. W art. 113 w ust. 1 mówi się jednak o dokumentach planistycznych. Jest to określenie szersze, a więc jeżeli mamy odesłać do całego ust. 1, należy wyraz „planów” zmienić na wyrazy „dokumentów planistycznych”.

Przewodniczący Zdzisław Pupa:

Widzę, że strona rządowa jest za.

**Główny Inspektor Sanitarny
Andrzej Wojtyła:**

Tak jest.

Przewodniczący Zdzisław Pupa:

Pani senator przejmuje poprawkę.
Kto jest za przyjęciem tej poprawki? (16)
Kto jest przeciw? (0)
Kto wstrzymał się od głosu? (0)
Dziękuję bardzo.
Została jeszcze jedna poprawka, tak?

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

Jest to poprawka o charakterze tylko i wyłącznie redakcyjnym, tak więc może nie będę jej bliżej przedstawiał.

Przewodniczący Zdzisław Pupa:

Poprawka redakcyjna.
Czy ministerstwo jest za?
(*Wypowiedź poza mikrofonem*)
Pani senator Rotnicka ją przejmuje.
Kto jest za przyjęciem tej poprawki? (16)
Kto jest przeciw? (0)
Kto wstrzymał się od głosu? (0)
Dziękuję. Jednogłośnie za.
Czy są jeszcze inne poprawki?
(*Głos z sali: Nie ma.*)
Nie widzę zgłoszeń.
Kto jest za przyjęciem...
(*Głos z sali: Jeszcze pan senator.*)
Proszę bardzo, pan senator.

Senator Andrzej Grzyb:

Zwróciłem uwagę na dwa fragmenty tej ustawy, mówiłem o art. 2 i o art. 5. W jednym jest bowiem mowa o wydatkach, zaś w drugim jest mowa o kosztach. Proszę na ten drobiazg zwrócić uwagę, bo on może potem powodować kłopoty z rozliczeniem.

Przewodniczący Zdzisław Pupa:

Na co jeszcze mamy zwrócić uwagę przed przegłosowaniem całości ustawy?

Senator Stanisław Jurcewicz:

Panie Ministrze, po wysłuchaniu tego głosu mam propozycję, aby zastanowić się nad tym do momentu debaty nad tą ustawą, bowiem podzielam wątpliwości senatora Grzyba. Tu są koszty, a tam są wydatki, warto się więc nad tym zastanowić. Jeżeli państwo dojdziecie jednak do wniosku, że to jest do przyjęcia, to wtedy ustalimy to w debacie. Warto jednak na to zwrócić uwagę.

Przewodniczący Zdzisław Pupa:

Pan senator Sepioł, proszę uprzejmie.

Senator Janusz Sepioł:

Chcę jeszcze dopytać się o sprawę, która nie jest dla mnie jasna. Mianowicie co dzieje się po owych dziesięciu latach? Czy przypadkiem to nie jest tak, że nakładamy na samorządy obowiązki związane z wydatkami, gwarantując im finansowanie tylko przez okres dziesięciu lat? Chodzi mi o to, czy nie jest to taki przypadek, kiedy nakładamy na samorządy nowe zadanie, gwarantując jego finansowanie tylko przez dziesięć lat? Czy to oznacza odsunięcie w czasie, czyli przez dziesięć lat, zwiększenia wydatków samorządów, a później będzie kłapa?

Przewodniczący Zdzisław Pupa:

Czy mógłby pan odpowiedzieć, Panie Ministrze?

**Główny Inspektor Sanitarny
Andrzej Wojtyła:**

Panie Senatorze, chodzi nam o to, żeby te kąpieliska powstały przez tych dziesięć lat i żeby jakość wody, wymagana tą dyrektywą, w miejscach, które są kąpieliskami, stała się przynajmniej dostateczna.

Senator Janusz Sepioł:

Przepraszam, Panie Ministrze, ja to rozumiem, tylko że ustawa nakłada na samorządy permanentny obowiązek takich badań, a po dziesięciu latach nie będzie środków, z których to zadanie ma być finansowane. Wydaje mi się, że jest to przypadek nałożenia na samorządy nowego zadania bez zabezpieczenia jego finansowania.

**Główny Inspektor Sanitarny
Andrzej Wojtyła:**

Panie Senatorze, tylko mały procent samorządów jest organizatorem kąpielisk. Przeważnie ich organizatorami są prywatne podmioty.

Przewodniczący Zdzisław Pupa:

Szanowni Państwo, przyjęliśmy poprawki.

Nie widzę chętnych do zgłoszenia następnych poprawek.

Myślę, że jest jeszcze czas, aby zastanowić się nad tą ustawą i abyśmy ewentualnie mogli zgłosić poprawki w trakcie dyskusji na forum Senatu.

Proszę bardzo, pan zastępca inspektora zabierze głos jeszcze przed głosowaniem nad całością.

**Zastępca Głównego Inspektora Sanitarnego
Jan Orgelbrand:**

Zastanowiłem się nad poprawką pana senatora i chcę poprosić o ujednoczenie pojęcia w art. 5, czyli o zastąpienie wyrazów „kosztów i nakładów” wyrazem „nakładów”. Wtedy to będzie logiczne, że będą dofinansowywane nakłady związane z wykonywaniem obowiązków, bo później, w ust. 2, też mamy słowo „nakłady”. Tak więc mam taką prośbę.

(Głos z sali: To jest jasne i oczywiste.)

Senator Stanisław Jurcewicz:

Podzielim zdanie senatora Grzyba, choć na tym etapie jest to tylko pewna sugestia. Będę jednak sygnalizował, aby poprawić to po dyskusji w debacie.

Senator Andrzej Grzyb:

Szanowny Panie Ministrze, myślę, że propozycja, którą przedstawił tutaj pan senator, jest najbardziej właściwa. Proszę się zastanowić: dotyczy to dwóch artykułów, a przecież musi to być tak zrobione, żeby w przyszłości nie było żadnych wątpliwości.

Tak więc apeluję do pana ministra, aby zechciał pan się jednak zastanowić nad tym zapisem chyba w art. 402 ust. 1c. Nie wiem, dlaczego on jest tak bardzo dziwnie sformułowany, bo mógłby być o wiele prostszy. Jest tu mowa o środkach zgromadzonych na rachunku, a proszę sobie wyobrazić, wziąć to na logikę, co się stanie, jeśli na rachunku akurat nie będzie żadnych środków.

(Rozmowy na sali)

Nie wiem, czemu ma służyć takie właśnie sformułowanie tego zapisu. Nie wiem.

Przewodniczący Zdzisław Pupa:

Szanowne Komisje, sytuacja wygląda tak, że jutro odbędziemy debatę na posiedzeniu plenarnym Senatu. Mamy w planie podejść do tematu ustawy – Prawo wodne i ustawy – Prawo ochrony środowiska w pierwszym punkcie obrad. Prosiłbym więc stronę rządową, aby do tego czasu uwzględniła uwagi zgłoszone przez państwa senatorów i aby ewentualnie zastanowiła się nad tym, czy w niektórych miejscach nie należałoby jeszcze doprecyzować tej ustawy.

Poddaję tę ustawę pod głosowanie.

Kto jest za przyjęciem całości ustawy wraz z poprawkami, które zostały przyjęte? (13)

Kto jest przeciw? (0)

Kto wstrzymał się od głosu? (0)

Dziękuję.

Pan senator Dajczak został zgłoszony jako sprawozdawca.

Czy są inne propozycje? Nie widzę zgłoszeń.

Wobec powyższego senator Dajczak będzie sprawozdawcą połączonych komisji.

Dziękuję za współpracę.

Dziękuję panom ministrom, dziękuję gościom.

Dziękuję państwu senatorom za obecność, a państwu sekretarzom poszczególnych komisji dziękuję za współpracę i pomoc.

(Koniec posiedzenia o godzinie 16 minut 57)

Kancelaria Senatu

Opracowanie i publikacja:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk: Biuro Informatyki, Dział Edycji i Poligrafii

Nakład: 7 egz.

ISSN 1643-2851